

"Je ne comprends pas"...

Hondarribia, 34. zk., 1989-11: 4.

Lehorte handi-bero-zahar honetan murgilduta bizi gara.

Halere, Hondarribiak izan du burua Jaizkibel mendilepoetako euriurak bildu eta gordetzeko. Zorte handia. Zortea baino, aurrikuste ona esatea hobe. Ez dugu oraindik eskasiarik nozitu, eta euria jaitsiko al da Euskal Herriko eta haruntzagokoak diren lurak ere bedeinkatzeko.

Bataio horren zai gaude denok.

Baina ez naiz ur eskasiaz hitzegiteko asmoarekin hasi. Frantsesak ditut buruan, bikote bat, herenegun goizean Butron pasealekuan korkoin mordo bati begira zeudela entzun nizkien:

"Zein arrain multzo ederra!, 'mon chéri'", esan zion hirurogeibat urteko andere apain-finak betaurreko beltzak zeramazkin gizonari.

"Egia diozu, ikusgarria!", esan zion honek.

Dena frantses ederrean, noski.

Hondarribiko korkoinak hor zebiltzen multzoka, hara eta honera, astindu batzu emanaz, ohi duten bezala; denak bateria mugitzen ziren, armadako ariketetan ari balira, tximistak jota bezala.

Bikote frantsesa, harriturik!

"Zergatik ez ote dira Frantzian hain ugari ibiltzen"...

"Ez dakit", erantzun zion gizonak, "hemengo arrainak izango dira horrela ikasiak eta".

"Hemengoak?... Arrainak ez dute Patriarik, gizona!"

"Ez dakit ba..."

"Nola izango dute Aberriarik zentzu-bururik ez duten animaliek?"

Gizona isilik geratu zen.

Ni ondoan, kainabela luzez zizare-beita urrun bota berria zuen arrantzaleari begira...

"Hara", esan zuen andreak bapatean, "hemen begien aurrean dituen arrainei jaramonik egin gabe, ikusten ez duen arrainaren bila botatzen du arrantzale honek amua..., alferrik, seguraski... 'Je ne comprends pas!'... Ez dut konprenitzen!"...

Arrantzaleak ere ez zuen frantsesik ulertu.

Isildu ziren bi arrotzak, orain gizonak deskantsuan utzi zuen kanabera luzearen puntari begira. Eta gero betaurreko eta bisera beltzak buruan zituen gizonak hitzegin zuen berriz korkoinei begira:

"Hau dena laster aldatuko da, Europa osatzen denean".

"Arrazoi duzu".

"Bai, arrain multzo eder horiek gureak ere izango dira orduan"...

"Ongi esana"...

Gizonak buruarekin, baietz.

"Aizu", esan zion andereak, bapatean esnatu balitzan, "eta orduan gurea den guztia espainiar horiena ere izango da... ezta?!"

"Noski".

"Tour Eiffel ere bai?"

Gizonak, buruz, baietz...

"Eta Paris?!"...

"Baita"...

"Nola liteke?!"

"Ba, halaxe da..."

"Eta herri txiki honetako arrain hauen truke emango diegu geuk Eiffel dorrea eta Paris?!"

Gizonak farrari eman zion, umorea geratzen zitzaion oraindik!:

"Noski, Gisele, noski"...

"Niri ez dit horrek batere graziarik egiten"...

"Ba hasi zaitez far egiten ikasten"...

"Nik ezin dut hori inolatan ere konprenitu!!"

Eta abiatu zen espigoi aldera, haserre... Gizona, atzetik, argitasun batzu eman nahiean.

Baina andreak ezin zuen merkatruke hori ulertu berean zihoan: "Je ne comprends pas!!"...

Eta Hondarribiako korkoinak bitartean bere armadako ariketetan, jo eta ke muskuloak egiten.